

Poskytování cestovních a jiných náhrad ve spolcích

Od 1.1.2007 začal platit nový zákoník práce, zákon č. 262/2006Sb. Tímto zákonem došlo mimo jiné ke zrušení zákona č. 119/1992Sb. o cestovních náhradách a problematika, kterou upravoval, byla do určité míry převzata přímo do nového zákoníku práce.

Nadále je poskytování cestovních a jiných náhrad (stravné) upraveno **pouze pro zaměstnance**.

Zákonná změna úpravy poskytování cestovních náhrad však nemá vliv na léta doporučovaný postup poskytování těchto náhrad osobám, které nejsou v pracovním právním vztahu ke spolku (např. funkcionáři, trenéři, ostatní členové atd.).

Tedy platí, že při poskytování cestovních náhrad zaměstnancům je úprava v zákoníku práce závazná a je nutné řídit se jeho ustanoveními (§§ 173-§181 pro zaměstnavatele, který je „státním orgánem“; 156-§172 pro ostatní zaměstnavatele; § 182-§189 společná ustanovení).

Pokud jde o poskytování jakýchkoli náhrad ať cestovních nebo stravného osobám, které nejsou ve výše uvedeném vztahu ke spolku, pak se na toto příslušná ustanovení zákoníku práce nevztahují.

Spolek si tak vnitřně může stanovit (samozřejmě k tomu kompetentním orgánem) poskytování náhrad např. v nižším či vyšším rozsahu než upravuje zákoník práce. Dále je možné, že spolek si stanoví, že těmto osobám nebude náhrady poskytovat vůbec.

Tyto cestovní náhrady je pak třeba poskytovat nikoli na základě cestovního příkazu, ale na základě tzv. nepojmenované smlouvy ve smyslu §1746 odst. 2 obč. zák., kterou spolek (pořadatel akce) uzavírá s trenérem, rozhodčím apod. V této smlouvě je třeba stanovit, že trenér, rozhodčí apod. vykoná pro spolek určitou činnost související se zabezpečením konkrétní akce a budou mu uhrazeny tyto cestovní náhrady, případně náhrady stravného apod. Tuto smlouvu lze uzavřít i v obecné rovině (zejména s osobami, které spolek využívá ke své činnosti častěji), tedy ve smlouvě bude obecně uvedeno, že jsou trenérovi/rozhodčímu hrazeny výdaje v souvislosti s jeho činností pro spolek a konkrétní platba bude uhrazena na základě vyúčtování výdajů spojených s konkrétní akcí.

Nebo postačí **úprava vnitřním předpisem spolku**, komu a za jakých podmínek a v jaké výši se určité náhrady vyplácejí (např. za činnost funkcionáře pro spolek; na základě členského vztahu ke spolku).

Vyplacené náhrady si pak spolek může zaúčtovat jako náklady spojené s organizací příslušné akce. V případě činnosti na základě členského vztahu se pro příjemce těchto náhrad nejedná o příjem ve smyslu zák.č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů v platném znění. Podle stanoviska Ministerstva financí ČR (čj. 154/72 718/1996 ze dne 26.3.1997 a čj. 15/99 366/2006-153 ze dne 5.1.2007) se jedná o náhrady poskytované v souvislosti s výkonem závislé činnosti a jako takové nejsou podle ustanovení §6 odst. 7 zák.č.586/1992Sb. v platném znění předmětem daně, a to co do druhu a do výše, kterou zákoník práce přiznává zaměstnancům „státních orgánů“. Ani na toto stanovisko nemá vliv změna úpravy cestovních náhrad, protože toto stanovisko vycházelo ze znění zákona č.586/1992Sb. o daních z příjmu nikoli ze znění zákona č.119/1992Sb. o cestovních náhradách a úprava zákona o daních z příjmu se v tomto ohledu k dnešnímu dni nezměnila.